

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران؛ میدان فاطمی، خیابان بهرام‌میسری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن روز مشترک‌ین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: موسسه مطبوعاتی نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: مصمیم

شترت

یکشنبه ۱۷ اسفند ۱۴۰۴ • ۱۸ رمضان ۱۴۴۷ • ۸ مارس ۲۰۲۶ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۳۴۳ • صفحه ۶۰۲۴

اذان ظهرتهران ۱۲:۱۵ • اذان مغرب ۱۸:۲۴ • اذان صبح فردا ۵:۰۱ • طلوع آفتاب ۶:۲۴

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

هنرخوانی

عکاسان وثبت واقعبت‌های جنگ

ایسنا در گفت‌وگویی با عکاسان خود درباره

حضورشان در صحنه‌های جنگ و حمله به

کوشه‌کوشه کشورمان، گزارشی منتشر کرده است.

عکاسان خبری در روزهای‌که حمله نظامی آمریکا

و اسرائیل به‌ ایران ادامه دارد، در خیابان‌ها و

محل‌های اصابت موشک حاضر می‌شوند تا

واقعبت آنچه را رخ می‌دهد ثبت کنند؛ کاری که به

شدید و مسئولیت روایت حقیقت همراه است. آنان

در این گزارش از ترس، خطر و در عین حال تعهد

حرفه‌ای برای ثبت تاریخ صحبت کرده‌اند. خطر در

چنین شرایطی دائمی است و هیچ نقطه‌ای را

نمی‌توان کاملا امن دانست. ممکن است گروهی از

عکاسان برای ثبت تصاویر به محلی بروند و دقایقی

بعد همان نقطه بار دیگر مورد هدف قرار بگیرد. در

این شرایط آنان نیز مانند خبرنگاران، پرستاران و

نیروهای امدادی در خطر هستند تا بتوانند آنچه را

رخ می‌دهد ثبت کنند؛ زیرا در بسیاری از مواقع اصلا

مشخص نیست هدف بعدی حمله کجاست. آنان

در محل حاضر می‌شوند تا در چنین شرایطی به

ثبت واقعبت بدون جانبداری بپردازند. آنان قرار

است اتفاقا‌ها را همان‌طور که هستند و به‌صورت

صادقانه ثبت کنند. به‌ویژه انتشار این تصاویر

می‌تواند به مخاطبان در کوشه و کنار جهان، نشان

دهد در ایران و در واقعبیت چه اتفاقی رخ داده و

چه کسانی تحت تاثیر این حملات قرار گرفته‌اند.

این نکته هم حائز اهمیت است که ثبت تصویری از

ویرانی یا پیکرهای مردم در کشوری که به آن تعلق

دارند، تجربه‌ای است که به‌راحتی از ذهن عکاسان

پاک نمی‌شود.

کاهی عکاسان پشت دوربین بغض می‌کنند.

اینکه فکر کنند به عنوان عکاس ازبین‌رفتن بخشی

از کشور یا پیکرهای مردم را ثبت می‌کنند، تأثیری بر

آدم می‌گذارد که شاید به این راحتی فراموش نشود.

اعتراض به ویدئوی کاخ سفید درباره جنگ

کاخ سفید ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی

منتشر کرده بود با عنوان «عدالت به شیوه

آمریکایی» که در آن از صحنه‌هایی از چند فیلم

مشهور از جمله «تاپ گان»، «شجاع‌دل»،

«سوپرمن»، «تبدیل‌شوندگان»، «مرد آهن ۲» و

«جنگ ستارگان: آخرین جدای» استفاده

شده بود.

استیبلر در واکنش به این ویدئو در شبکه

اجتماعی ایکس نوشت: «کاخ سفید، لطفاً صحنه

مربوط به فیلم «توقا و استوایی» را حذف کنید.

ما هرگز اجازه استفاده از آن را نداده‌ایم و هیچ

علاقه‌ای نداریم بخشی از ماشین تبلیغاتی شما

باشیم. جنگ، فیلم سینمایی نیست.»

این نخستین بار نیست که کاخ سفید و ترامپ

از فیلم‌ها یا موسیقی در شبکه‌های اجتماعی

برای ستایش رئیس‌جمهور یا برنامه‌هایش

استفاده می‌کنند.

سال گذشته نیز در پستی که یورش‌های اداره

مهاجرت آمریکا را نشان می‌داد، از آهنگ «جونو»

اثر سابرینا کارپنتر استفاده شد. پیش از آن نیز کاخ

سفید در ویدئویی که در ماه نوامبر منتشر شد، از

آهنگ «سرنوشت اولیای» اثر تیلور سوئیفت در

تدوینی برای تحلیل از استفاده آمریکا استفاده کرده بود؛

و وجود آنکه ترامپ بارها در شبکه‌های اجتماعی از

سونیفت انتقاد کرده است. این خواننده درباره آن

ویدئو واکنشی نشان نداد.

به گزارش ورایتی، دولت ترامپ بدون هیچ

ابایی از فناوری هوش مصنوعی در ویدئوها و

تصاویر ثابت استفاده کرده است تا آنچه منتقدان

«اسلوواگاندا» (ترکیبی از محتوای بی‌کیفیت و

تبلیغات سیاسی) می‌نامند تولید کند.

همچنین مشخص نیست کاخ سفید چه

زمانی یا اساساً آیا برای استفاده از این کلیپ‌ها

در ویدئوی جدید اجازه گرفته است یا نه.

سال‌های اخیر، هنرمندان و موسیقی‌دانان

سرشناس بسیاری با کاخ سفید درگیر شده‌اند؛ زیرا

آثارشان بدون هماهنگی قبلی مورد استفاده قرار

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران؛ میدان فاطمی، خیابان بهرام‌میسری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن روز مشترک‌ین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: موسسه مطبوعاتی نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: مصمیم

به دنبال حملات تجاوزکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی به منطقه بازار تهران، کاخ جهانی گلستان نیز از این حملات خسارت‌های زیادی دید. در پی آن، وزیر میراث فرهنگی و گردشگری در مکاتبات رسمی به مدیرکل یونسکو، درخواست اعزام هیئت کارشناسی برای ارزیابی فوری و اقدامات اضطراری تثبیت و حفاظت این مجموعه جهانی کرد.
عکس: مرضیه سلیمانی، ایرنا

علیه انسجام ملی

بهرام سعدی

بررسی شود، برخی ترجیح داده‌اند آن را دستاویزی برای حمله سیاسی

تازه قرار دهند. گویی در ذهن آنان، رقابت و نزاع داخلی حتی در چنین

شرایط حساسی نیز باید ادامه پیدا کند. واقعبت این است که یکی

از عوامل مهم ناراضایتی اجتماعی در سال‌های گذشته، همین فضای

محدودکننده و سیاست‌های سخت‌گیرانه‌ای بوده است که بسیاری از

همین منتقدان از آن حمایت کرده‌اند. اکنون نیز به‌جای آنکه از فرصت

پیش‌آمده برای تقویت همبستگی ملی استفاده کنند، دوباره همان

مسیر تقابل و تفرقه را در پیش گرفته‌اند.

جامعه امروز بیش از هر زمان دیگری به مسئولیت‌پذیری سیاسی

نیاز دارد. اختلاف نظر طبیعی است، اما اختلاف نظر زمانی سازنده

است که در چارچوب منافع ملی و با هدف تقویت جامعه بیان شود،

نه برای تضعیف نهادی که در شرایط بحرانی مسئولیت اداره کشور را

برعهده گرفته است.

اگر قرار است از کشور و مردم دفاع شود، نخستین‌کام آن حفظ

انسجام داخلی است. هر سخن و هر موضعی که این انسجام را

تضعیف کند، ناخواسته به سود همان نیروهایی تمام می‌شود که امروز

کشور را زیر فشار قرار داده‌اند.

در روزهایی چنین حساس، شاید مهم‌ترین وظیفه همه ما –چه در

قدرت و چه بیرون از آن– این باشد که به‌جای افزودن بر شکاف‌ها، به

تقویت حس مشترک سرنوشت و مسئولیت ملی کمک کنیم. فقط در

چنین فضایی است که جامعه می‌تواند از بحران‌ها عبور کند و آینده‌ای

آرام‌تر برای خود بسازد.

روان خوانی

رفته‌اند. شهر در خلوتی عجیب فرورفته است و از اضطراب آشکار شهروندانش خبری نیست. مردم به خانه‌هایشان پناه برده‌اند. اطلاعیه دبیرخانه شمع‌مانتشر می‌شود که از مردم تهران می‌خواهد اگر می‌توانند از شهر بیرون بروند.

می‌خواهم مطلبی بنویسم برای کاهش اضطراب مردم جنگ‌زده،

اما می‌بینم نیازی نیست. سازوکار طبیعی بقا در انسان خودش کارش

را بلد است؛ عده‌ای از شهر بیرون می‌روند، عده‌ای که نمی‌خواهند یا

نمی‌توانند راهی می‌یابند برای امن‌ماندن و البته همه در وجود خویش

میزبان احساسات شدیدی هستند که وظیفه‌شان چیزی نیست جز

حفاظت از جان.

می‌دانم این‌جنگ نیز همچون همه جنگ‌ها روزی تمام خواهد

شد؛ با تمام جان‌های عزیزتی که بر کُشودند و جراحات‌هایی که روان

میلیون‌ها انسان را زخمی کرده‌اند. به یاد گفته دکتر استیون هیز،

روان‌شناس و بنیان‌گذار رویکرد درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد،

می‌افتم: «زندگی، زیستن در میدان جنگ را می‌داند. انسان در چنین

میدانی زخمی‌های بر جانش می‌نشیند اما اگر می‌خواهد زنده بماند

باید حرکت کند.»

و امید در این روزها، فقط روزنه‌گریزه زندگی در برابر‌گریزه مرگی

است که با صدای هر انفجاری خودش را نشان می‌دهد. و امید در

این روزها یعنی پذیرش دردی که تجربه می‌کنیم و کوتاه‌مدت دانستن

رنجی که می‌بریم.

چه خوش سرود مرحوم قیصر امین‌پور:

سرایا اگر زرد و پژمرده‌ایم/ ولی دل به پاییز نسپرده‌ایم

گواهی بخوایمد اینک گواه/ همین زخمی‌هایی که نشمرده‌ایم!

جنگ خوانی

چند مورد اضطراری برای مواقع جنگی

ترک ساختمان، از آسانسور به‌هیچ‌وجه استفاده نکنید. از تماس

با اشیای مشکوک (موشک عمل‌نکرده و مواد منفجره) خودداری

کنید. از کنجکاوی و تجمع بی‌مورد در محل انفجار خودداری کنید.

بهترین کار این است که فوراً، یعنی کمتر از یک دقیقه، به محل امن

بروید و از پنجره‌ها و دیوارهای بیرونی دوری کنید. پشت به محل

احتمالی انفجار روی زمین دراز بکشید و دهان را کمی باز نگه دارید

و دستانتان را روی سر بگذارید. سر را با دست یا بالشت بپوشانید تا از

ترکش محافظت شود.

اگر در فضای باز هستید، سریعاً نزدیک‌ترین پناهگاه مستحکم را

بیابید. در صورت نبود دسترسی، روی زمین دراز بکشید و سر خود را

پوشانید. اگر هیچ پناهگاهی در نزدیکی نیست، روی زمین دراز بکشید،

از فضاهای باز، دکل‌های برق، خودروهای پارک‌شده و پنجره‌ها فاصله

بگیرید. از تیرهای چراغ برق دور شوید. از مخازن سوخت و پمپ

بنزین‌ها فاصله بگیرید. اگر به ساختمانی نزدیک هستید، به‌سرعت

وارد آن شوید. اقدامات حیاتی پس از حمله: چند دقیقه در محل

امن بمانید و از پایان موج انفجار مطمئن شوید. محیط اطراف را از

نظر خطر (ریزش، آتش‌سوزی، نشست گاز) بررسی کنید. در صورت

آسپ‌دیدگی جدی ساختمان، سریعاً و با احتیاط تخلیه کنید. هنگام

گزارش خوانی

دفاع همه‌ایرانیان

از ایران

گیوسفغوری

من هم هر شب به خاطر ایران به

خیابان می‌روم و می‌خواهم بدانم در

شهرم چه می‌گذرد. از اینکه آدم‌های

معمولی مدام در حال کشته‌شدن هستند

ناراحت و از اینکه کودکان از هر صدایی به

هم می‌ریزند نگران هستم. اما در خیابان‌ها

غیر از آندک مردم رهگذر عده‌ای هستند که

انگار با خیلی دیگر از مردمی که معمولاً

می‌بینم متفاوت‌اند. اما با هر بار چرخ‌زدن

شبانۀ در خیابان، این پرسش برایم مطرح

می‌شود که چرا «دور از تو اندیشه بدان» را

درباره «ایران» نمی‌شوم؛ شعری که ده‌ها

سال است ایرانیان زمزمه‌اش می‌کنند.

این روزها بیش از هر زمان دیگری به

صداهایی نیاز داریم که دل‌های بیشتری را

کنار هم بنشانند. رسانه‌ای که نامش «ملی»

است می‌تواند در چنین روزهایی نقشی

بزرگ در ایجاد این همدلی داشته باشد.

نه‌فقط با خبر و تحلیل، بلکه با یادآوری

آنچه میان ما مشترک است: ایران.

آیا اگر کسی در این‌روزها، پای

برنامه‌های صداوسیما بنشیند، صدای

خود، شکل خود و خود را برای دفاع از

ایران می‌یابد؟ در میان این برنامه‌ها البته

گاهی به درد‌های واقعی مردم ایران هم

پرداخته می‌شود؛ مثل ارتباط با میناب

و مادران داغدار دانش‌آموزانی که در

حمله به مدرسه‌شان جان باختند. چنین

فاجعه‌هایی قلب همه ما را می‌فشارد و

یادآوری آنها ضروری است. اما در کنار خبر

و تحلیل، چیزی هست که می‌تواند دل‌ها

را سریع‌تر به هم نزدیک کند: موسیقی و

فرهنگ مشترک.

در یک قرن گذشته، آهنگ‌سازان و

خوانندگان ایرانی آثار فراوانی در ستایش

ایران آفریده‌اند؛ آثاری که نسل‌های

مختلف با آنها خاطره دارند و با شنیدنشان

حس مشترکی پیدا می‌کنند. شاید خوب

باشد در چنین روزهایی، این گنجینه بیشتر

شنیده شود؛ موسیقی‌هایی که وقتی

در خیابان پخش شوند یا مردم با هم

بخوانند، احساس همدلی و همراهی را

تقویت کنند.

با هر جابه‌جاکردن کانال‌های تلویزیون

که این روزها چاره‌ای جز آن برایمان

باقی نمانده است، افسوس و جای خالی

این سرودها بیشتر و بیشتر می‌شود:

● «ای ایران!» شعر حسین گل‌گلاب،

آهنگ روح‌الله خالقی، با صدای

غلامحسین بنان. ● «سپیده (ایران ای

سرای امید)» آهنگ محمدرضا لطفی،

با صدای محمدرضا شجریان. ● «ایران

جان!»؛ بر پایه مارش میهنی آلفرد لومر،

با اجرای مشهور سالار عقیلی. ● «خاک

مهرآین»؛ با صدای محمدرضا شجریان.

● «سرزمین مادری»؛ با صدای محمد نوری.

● «ای ایران ایران!»؛ با صدای محمد نوری.

● «وطن» آهنگ علی تجویدی، با صدای

غلامحسین بنان. ● «خلیج فارس» اثر و

اجرای محسن نامجو.

در روزهای جنگ ۱۲روزه هم هنرمندان

بسیاری همراه مردم شده‌اند و قطعه‌هایی

تازه منتشر کرده‌اند؛ از جمله اجرای علی

قصری در فضای باز برج آزادی برای

مردم ایران، قطعه «برای تیرو بمبیر ای

ایرانم» با صدای سالار عقیلی، قطعه

«علاج» از محسن چاووشی و «جهان

سنت» با صدای همایون شجریان و

آهنگسازی غلامرضا صادقی. شاید مهم‌تر

از همه، این باشد که میدانیم همه

ایران‌دوستان باز باشد. کسانی که ممکن

است در سلیقه، نگاه یا شیوه بیان با هم

متفاوت باشند، اما در یک چیز مشترک‌اند:

دوست‌داشتن ایران و مخالفت با ویرانی

آن.